

До 160-річчя від дня народження В. Вернадського

УДК 316.324.8:[140.8:[13+165.173]](045)

Микола Сенченко,

директор Книжкової палати України, професор,
e-mail: director@ukrbook.net

Ера домінування Розуму*

Людина не просто новий вид у світі живого, а якісно нова форма існування матерії, закони якої сучасною наукою ще не пізнані, хоча встановлено, що вони мають інформаційний (польовий) характер. І пов'язані ці закони із функціонуванням свідомості.

М. Мойсеев

Коли "антилюди" при владі Світ перевернутої реальності

Нині людство живе у світі перевернутої реальності: тоталітарно-поліцейські держави навчають інших демократії, псевдонауковці проводять піар-акції під гаслом "боротьби із лженаукою", а найзухваліші та найпродажніші корупціонери закликають людей на мітинги під гаслом "боротьби з корупцією".

Творці й спонсори міжнародного тероризму оголошують себе головними "борцями з тероризмом". Дегенерати, педофіли, сексуальні збоченці, канібали, вбивці та сатаністи, які захопили владу на планеті обманом і хитрістю, називають себе "елітою" й нав'язують "цінності" своєї "цивілізації" решті "дикого" та "нецивілізованого" світу. При цьому рівень їхнього фарисейства й брехні позамежний.

Цей "театр абсурду" є породженням світової сатанинської системи — системи *перевернутої реальності*, що існує завдяки вихованню нових продажних слуг паразитичної піраміди влади. Саме тому серед панівних "еліт" і найбагатших родин так багато дегенератів і недолюдків. І хибно думати, що процес формування паразитичних "еліт" має стихійний, некерований характер. Система цілком усвідомлено нав'язує їх людству, допомагаючи "антилюдям" просуватися до вершин влади.

Сучасний історичний період ліберальних цінностей, якщо суспільство його переживе, надалі визначатимуть як епоху деградації. Кожен пункт комплексу ліберальних цінностей є елементом єдиної системи алгоритмів регресу.

Чисельність населення України неухильно скорочується — до нас прийшла *депопуляція*.

Різноманітні програми сприяння розвитку сім'ї не працюють, інтернет і телебачення лякають населення страшними, невідомими науці хворобами. Наркоманія, алкоголізм, проституція, торгівля людьми й людськими органами, вбивства та пограбування, генетично модифіковані продукти й біологічні добавки — дарунки "демократичних реформ, які не мають альтернативи".

Межу кількості населення нашої країни вже визначено, зокрема П. Дж. Бьюкенен у книзі "Смерть Заходу" зазначає: "Щодо України, другої за населенням колишньої радянської республіки, прогноз ООН передвіщає їй зменшення населення на 40 відсотків, тобто зменшення кількості українців від п'ятдесяти двох мільйонів у 1992 році до тридцяти мільйонів на 2050 рік. І це оптимістичний прогноз, що ґрунтується на припущенні про суттєвий приріст народжуваності — від 1,26 до 1,70 дитини на сім'ю"¹.

Наукові дослідження виявили, що головні причини депопуляції містяться в духовній сфері: депресія та втрата сенсу життя, розлюченість через несправедливі результати "демократичних реформ", безкарність зла, моральна деградація через усевладдя грошей, культ насилля та розпусти.

Розглянемо окремі проєкти скорочення чисельності населення, а саме: "Смерть традиційній сім'ї!"; "Хай живе одностатеве кохання!"; "Інтернет і телебачення як батьки "воно"; "СІФ"; "Біологічна зброя шостого технологічного устрою"; "Продовольство для світлого майбутнього".

Проєкт "Смерть традиційній сім'ї!"

У сучасному західному суспільстві традиційна різностатєва сім'я з її багатовіковою

* Продовження. Початок див.: Вісник Книжкової палати. 2023. № 9. С. 3—10; № 10. С. 3—9; № 11. С. 3—10; № 12. С. 3—11; 2024. № 1. С. 21—26; № 2. С. 31—37; № 3. С. 3—12; № 4. С. 22—27; № 5. С. 3—9; № 6. С. 15—21.

¹ Бьюкенен П. Смерть Запада : пер. с англ. А. Башкирова. Москва : АСТ, 2004. С. 16.

системою взаємних економічних, соціальних і культурних зобов'язань та взаємної відповідальності чоловіка й жінки стала суттєвою перешкодою для експансії шостого технологічного устрою, форсованого вдосконалення атомарної особи, а отже, формування принципово нової цивілізації.

Звідси безпрецедентна ідеологія й пропаганда "відмирання моделі застарілої сім'ї", потреба відмовитися від "задушливого шлюбу" як обмежувача індивідуальної свободи, активне поширення альтернативних моделей сексуальної поведінки. Концепцію "вільного співжиття вільних атомарних осіб" спрямовано на остаточне підірвання цінності сім'ї як базового соціального інституту, звільнення "творчої особи майбутнього" від будь-якої відповідальності щодо сім'ї та, найголовніше, щодо дітей, які повинні цілком належати державі. Реалізується цей проект форсовано та надзвичайно ефективно. Згадайте, як несподівано швидко, немов епідемія, у 1990-ті рр. в Україні стала масово ширитися практика "цивільних шлюбів".

Проект "Смерть традиційній сім'ї!" — це спроба завдати вирішального удару по основному жіночому статусу. Материнська роль дефакто вже давно дискредитується в масовій культурі Заходу. Ринкова модель емансипації жінки передусім передбачає її "звільнення" від біологічної унікальності. Оскільки жінка — креативна особа, то не повинна відчувати потреби в такому обмежувачі, як шлюб, а отже, культивувати повну свободу, життя для себе, індивідуальну самореалізацію, через що утримуватися від народження дітей як однієї з найсерйозніших перешкод для саморозвитку. В Україні ця тенденція також набирає силу, і хоча про неї не говорять вголос, але програма "утримуватися від народження дітей" укорінюється в мозку дедалі більшої кількості дівчат і жінок.

Поступова агонія традиційної сім'ї виявляється не лише у відповідній статистиці зростання тимчасових, "цивільних" шлюбів, істотному підвищенні віку тих, хто одружується (внаслідок чого здатність жіночого організму народити здорову дитину знижується), збільшенні кількості розлучень у розвинутих країнах. Про це свідчить і зростання рівня споживання жінками алкоголю й наркотиків, психічних захворювань, депресивних розладів, суїцидальних станів тощо.

За окремими оцінками експертів, остаточне відмирання класичної сім'ї може відбутися вже до середини XXI ст.

Проект "Хай живе одностатеве кохання!"

Одночасно з дискредитацією цінностей традиційної сім'ї поширюється ідеологія "блакитної" та "рожевої" моделей співжиття в суспільстві.

В останні 10—15 років на Заході різко активізувалася практика офіційної, правової інституціоналізації одностатевих шлюбів. Коли в розвинених західних країнах в суспільній свідомості сформува-ли позитивне ставлення до "одностатєвого кохання", розпочалося поступове законодавче закріплення рівноправного статусу між традиційними різностатєвими та "рожево-блакитними" шлюбами.

Насамперед такі союзи активно практикували між відомими іміджевими фігурами. Цільове управління було зосереджено на реалізації поведінкової моделі масового суспільства: "Бери приклад зі свого ідола!"

Завершальна стадія реалізації проекту "Хай живе одностатєве кохання!" розпочнеться, найімовірніше, у середині 2020-х рр., коли статус і цінність одностатєвих шлюбів суттєво перевершать значущість союзів традиційних. Поступово розгортатиметься тотальна інформаційно-пропагандистська кампанія: спочатку висміювання, згодом цькування моногамних гетеросексуальних шлюбів як "застарілих", "рабських", "смішних", "гнітючих", "потворних".

Проект "Інтернет і телебачення як батьки "воно"

Дедалі важливішу роль у грандіозному експерименті з форсованого скорочення чисельності населення людства відіграють інтернет і телебачення. Щодо першого йдеться про реалізацію відповідних глобальних інформаційних програм, активне використання технологій чорної, сірої, білої пропаганди з дискредитації традиційних стосунків між чоловіком і жінкою, просування культури одностатєвого кохання й одностатєвої сім'ї. Щодо другого — це технології й методи масованого інформаційного та пропагандистського зомбування для перетворення "він" і "вона" на стандартне "воно".

Використання прямих і непрямих процедур програмування свідомості ("ефект Дельгадо", нейролінгвістичне програмування тощо) фактично здійснюється масово й безконтрольно, особливо в інтернеті. Зростання психологічних і психічних патологічних відхилень користувачів, які проводять у глобальній мережі понад п'ять годин щоденно, — уже зафіксований стійкий тренд. На певній стадії системний вплив інтернету й телебачення перетворює реальних чоловіків і жінок на стандартизованих гермафродитів.

Особлива перевага віртуального простору — відсутність видимих обмежень. У реальному

житті складна система соціально-економічних і соціально-культурних обмежень формує почуття людської відповідальності. Натомість в інтернеті такі цінності, як кохання чоловіка й жінки, сім'я, діти тощо, котрі передбачають соціальну відповідальність, стають тягарем. Прогнозують, що у прийдешній період шостого технологічного устрою значущість особистого успіху буде несумірно вищою за інші соціальні й моральні цінності!

Одним з яскравих прикладів масового цілеспрямованого зомбування мільйонів користувачів інтернету є онлайн-ігри. Вони не лише перешкоджають культивуванню "усвідомленості" як ключової передумови реалізації особистого унікального сенсу життя, не лише призводять до масового соціального отупіння, а й виснажують біологічну енергію учасників. Інакше кажучи, таке зомбування не лише примітивізує основні соціальні функції людини, а й фатально впливає на її біологічні можливості. Користувач, який проводить в інтернеті понад три години, фактично поступово, але неухильно перетворюється на біоорганізм, нижчий за рівень ссавців. Останні клінічні дослідження свідчать, що патологічна залежність від віртуального простору призводить до зростання симптомів прискореного старіння й отупіння. Такі синдроми, охоплюючи ознаки хвороби Альцгеймера, виявляються вже після 50 років, тоді як традиційно ці зміни фіксували у 70!

Це важливий показник загального психічного здоров'я, адже нормальна людина не витрачатиме весь вільний час на інтернет і телебачення!

Проект "СІФ — сексуальна імпотенція та фригідність"

Одним із важливих напрямів стратегії скорочення чисельності населення Землі є приховане стимулювання (через рекламу, медіа, моду тощо) чоловічої імпотенції та жіночої ригідності, що передбачає проєкт СІФ.

Відомо, що тотальне використання в рекламі елементів оголеного жіночого тіла підсвідомо негативно впливає на функціонування статевої системи більшості чоловіків, навіть якщо вони на таке зображення не реагують. На думку одного з відомих сексопатологів, "такі підсвідомі реакції впливають на здорового чоловіка подібно до мініатомних вибухів".

Зростання рівня чоловічої імпотенції та жіночої фригідності свідчить не лише про загальне погіршення стану здоров'я населення, а й про поширення нової форми масової психічної патології. За даними досліджень, за останні 30 років ці захворювання певною мірою (з ураху-

ванням поширення наркоманії та алкоголізму) охопили майже дві третини населення України.

Проект "Біологічна зброя шостого технологічного устрою"

Нині не варто ігнорувати періодичні повідомлення щодо розроблення екзотичних видів "расової" та "етнічної" зброї. Цілком можливо, що на певному етапі глобальної системної кризи такі типи зброї можуть стати доволі ефективними для "вибраковування сміттевої біомаси". Коли натрапляємо на інформацію про дивні епідемії серед окремих етносів чи про те, що в низці африканських країн захворюваність на СНІД досягла 40—50%, постає багато запитань.

Проект "Продовольство для світлого майбутнього"

Найпростіший і найнадійніший спосіб зменшити кількість глобального населення — цілеспрямовано трансформувати харчові продукти. Звідси й позамежно цинічне гасло: "Оскільки не можна ставити експеримент над Людиною, доведеться проводити експеримент над усім людством".

Свого часу сенатор від штату Вермонт Д. Цукерман відверто зізнався в інтерв'ю радіопрограмі Democracy Now!: "Як споживачі ми є піддослідними кроликами, оскільки насправді не розуміємо причин і наслідків". В умовах, коли залишки біосфери здатні щорічно надавати екологічно чисту їжу лише 500 млн осіб, експеримент із модифікації харчових продуктів проводять, аби скоротити чисельність населення та відпрацювати технології отримання дешевого харчування для рабів нового світоладу: вони мають добре працювати, майже не плодилися і в 40—45 років раптово померати.

І нині цей "експеримент над людством" успішно триває. Розглянемо докладніше два його напрями: широкомасштабне використання генетично модифікованих об'єктів (ГМО) і масове застосування харчових добавок.

Поки, як стверджує сучасна наука, немає ані відповідних концепцій, ані інструментів, ані прогнозних моделей, щоб відповісти на запитання: чи призводить масове споживання ГМО до катастрофічних біологічних мутацій людей через певний час? Конкретизую запитання для України: як і в яких масштабах виявляться, наприклад, безпліддя, хвороба Альцгеймера чи онкологічні захворювання внаслідок безконтрольного споживання населенням трансгенів через 10—20 років?

Схематично генна інженерія працює так: вилучають частину ДНК рослини, змінюють, потім

інтегрують у геном того самого чи іншого організму. При цьому "учені" не можуть точно сказати, куди потраплять чужі зразки ДНК, однак мають змогу повторювати експеримент, поки не здобудуть потрібний ринку геном. За результати, зрозуміло, ніхто не відповідає. Сучасна наука, втративши залишки інтелектуальної незалежності й соціальної моральності, перетворилася на віддану "служницю капіталу"².

Звідси й наслідки. Наприклад, у США вже майже 20 років масово використовують модифіковане насіння кукурудзи, бавовни та сої, що містить найбільшу частку ГМО. У 2013 р. у кожній із цих культур на всій території країни частка генетично модифікованих рослин становила понад 90%. Американська влада намагається диференціювати, яку продукцію слід виробляти для внутрішнього споживання, а яку — для експорту в інші країни. А в експортовані продукти можна закладати конкретні генетичні програми, розроблені для населення конкретних країн.

Нова технологія ГМО, пов'язана з рекомбінуванням ДНК ("редагування геному"), використовує ензими для вирізання певної частини ДНК для її наступного видалення або заміни. Попередні методи, які застосовували в галузі ГМО, залишали сліди, наприклад, частини ДНК бактерій, використаних для інтеграції нових геномів. Ензими, задіяні під час "редагування геномів", не залишають таких відбитків, і тому в майбутньому генетично змінені рослини буде ще складніше визначити за допомогою тестів, а отже, буде неможливо провести моніторинг наслідків.

Окрім того, генетичні вставки в харчових рослинах часто використовують особливий ген, що підвищує стійкість збудників різних захворювань до антибіотиків. Доведено зв'язок між поширенням ГМО та зростанням алергічних і шлунково-кишкових захворювань. Наприклад, в Україні до масового поширення ГМО-продуктів рівень алергічних захворювань був у 5—7 разів нижчий, ніж у США, де історія вживання таких продуктів на кілька десятиліть довша.

У нашій країні виробництво трансгенів формально поки заборонено, але відомо, що для багатьох чиновників "закон не писаний". Наприклад, частина загальної української корупційної системи, яка опікується вкрай прибутковим імпортом продовольчих товарів, пролобіювала в 1990-ті рр. дозвіл купувати за кордоном,

продавати й споживати у країні кілька ліній ГМО-культур: три сорти сої, шість — кукурудзи, чотири — картоплі, по одному сорту цукрового буряка й рису, і п'ять ліній мікроорганізмів. У кількох видах продовольчої продукції (сотні, тисячі?), що імпортується, використовують ці сорти ГМО-культур, невідомо.

Сьогодні трансгени наявні майже в усіх перероблених продуктах, що містять, наприклад, соєвий білок. Соєвий лецитин, або E322, використовують майже в усіх солодоцях: печиві, вафлях, зефірі, мармеладі, цукерках.

Інший стратегічний напрям в "іграх із продовольством" — масове використання харчових добавок, багато з яких також є продуктами генної інженерії. Наразі їх відомо вже понад шість тисяч найменувань. За рік середньостатистичний громадянин України вживає від 4 до 9 кг харчових добавок. З погляду отримання додаткового доходу це найпростіший і найдешевший спосіб надати продукту привабливого товарного вигляду й кольору, посилити смак, а також подовжити термін зберігання.

Утім, навіть дозволені добавки здатні призвести до трагічних наслідків. Наприклад, E250, E251 і E252 (так звані нітродобавки) надають привабливого кольору ковбасі, наявні у шпротах, сирах, оселедцеві. Проте якщо людина із захворюваннями печінки, кишківника, дисбактеріозом чи холециститом їх вживатиме, то спровокує розвиток онкології³.

Багато інформації щодо харчових добавок або цілеспрямовано приховується, або невідомо офіційній науці, тому списки заборонених і дозволених речовин постійно редагують: окремі добавки, які десятиліттями вважали безпечними, раптом оголошують шкідливими, а іноді й навпаки.

Влада України офіційно заявила, що в державі немає технічної бази для контролю за всіма ГМО, наявними нині у світі, тобто кордон для продовольства, яке може становити пряму загрозу для довгострокової безпеки країни, у нас фактично відкритий. А практика обману споживачів в Україні досягла жахливих масштабів: майже 80% етикеток харчових продуктів містять недостовірну інформацію. Консерванти, синтетичні барвники, фосфати не раз знаходили у продуктах, на етикетках яких виробник "забував" зазначити про їх вміст.

У розвинутих західних країнах уже застосовують чітку диференціацію харчових про-

² Сенченко Н. Корпорация Monsanto — генетическая бомба для Украины. Киев : КИТ, 2016. 248 с. (Серия "Четвертая мировая латентная война").

³ Там само

дуктів. Наприклад, є спеціальні магазини для "еліти", в яких суворо контролюють чистоту біопродукції, але й ціни там захмарно високі. Є супермаркети для вищого шару середнього класу, в яких чистота харчів і ціни нижчі. Є масові гіпермаркети для нижнього шару середнього класу, в яких якість продуктів і ціни ще нижчі. А є магазини для бідноти (20% населення), що не потребують коментарів.

Щось подібне спостерігаємо і в Україні. В умовах корупційного беззаконня навіть в елітних продовольчих магазинах можна натрапити на продукти, які становлять загрозу здоров'ю. А кількість бідних людей, яким "не до жиру" і які змушені купувати харчі в дешевших магазинах, неухильно зростає.

Ментальний геноцид — стратегічна мета "антилюдства"

Сьогодні все відбувається так, ніби хтось навмисно планує такий економічний стан країни, котрий призводить до депопуляції українського народу. Ідеологи глобалізації, найімовірніше, планують, що Україну буде вбудовано не в ядро глобальної економічної системи, а в її периферію. Для нашої країни це означає ліквідацію і як держави, і як носія національної культури. Окрім того, це означає і фізичну загибель більшості населення.

Ментальний геноцид є методом досягнення мети із застосуванням ворожої інформаційної дії, що руйнує у свідомості окремої особи основи культурного й духовно-морального середовища існування, у цьому разі — українського суспільства.

У сучасних умовах політичного, економічного та воєнного протистояння зовнішнім і особливо внутрішнім загрозам ментальний геноцид вийшов на пріоритетні позиції, вектор загрози спрямовано на переорієнтацію духовно-ціннісних мотивацій українського суспільства загалом і зовні подається як "вільна" боротьба полярних ідеологій за свідомість не лише українського, а й решти населення планети.

Ментальний геноцид генерують глобально орієнтовані та корпоративно згуртовані політико-фінансові й промислові групи, а на практиці координують відповідні спецслужби. Основним завданням атак на ментальному рівні є впровадження й закріплення у свідомості індивіда стереотипних образів мислення, спрямованих на ігнорування принципу розумної достатності та усвідомлення образів здорового глузду, які й зумовлюють відповідну цим ментальним установам поведінку.

Об'єктом прихованої руйнівної дії є масова свідомість громадян не лише України, а й інших

держав, у яких цілеспрямовано формують негативне сприйняття її зовнішньої та внутрішньої політики, інформаційно скориговане спотворення суті процесів, що відбуваються на території нашої країни.

Стратегічними завданнями використання ментального геноциду є розмивання основних духовних цінностей, приниження чи спотворення значення історичних досягнень і сучасних конструктивних зусиль, спрямованих на створення умов гармонійного розвитку нової України. За задумом ініціаторів, ментальний геноцид спричиняє втрату патріотичних настроїв, провокує мотивацію дій, сфокусованих на досягненні особистого й ігноруванні суспільного, дискредитує раціональні зусилля держави зі стабілізації ситуації у сфері обороноздатності, економіки, суспільно-політичних відносин, стимулює злочинність і корупцію.

Закладаючи в масову свідомість моделі заможного життя й безвідповідальності, а іноді розбещеної в усіх сенсах поведінки, виставляючи у принизливому світлі традиційні духовні цінності та універсальні моральні засади багатонаціональної країни, безсоромно граючи на міжетнічних чинниках співіснування, ментальний тероризм має на меті руйнування не лише національної, а й цивільної ідентифікації майбутніх поколінь українців з багатовіковою культурою нашої держави.

Попри наявність інших серйозних зовнішніх і внутрішніх загроз, нині саме ментальний геноцид становить найбільш згубну з них.

Ментальний геноцид цілеспрямовано генерується через потребу підпорядкувати інтересам одних людей образ думок і, як наслідок, поведінку інших. Ця форма впливу становить основу сучасних енергоінформаційних атак і демаршів, суть і бажані наслідки яких майстерно ховають від об'єкта дії за тиражованими інформаційними посиланнями в медіа та метою громадської діяльності окремих міжнародних організацій, які отримують фінансування саме під ці завдання. Основним чинником цієї загрози є цілеспрямовано сформовані й запущені в дію стереотипні образи та риторичні штампи гасел, які в сучасних умовах вважаємо не менш ефективними, ніж відкриті воєнні дії.

Збитки, завдані ментальним тероризмом, латентні й стійкі. Наслідки виявляються у зростанні соціальної напруженості та невдоволення, у протестних акціях й ескалації етнічного розбрату багатонаціональної держави, у спотворенні ролі та місця сучасної України у світовій історії, приниженні її значущих досягнень у науці й культурі, нівелюванні вікових духовно-мораль-

них традицій. На цьому тлі розвиваються соціальні негативні явища: чиновницька корупція, що іноді набуває форми саботажу; відвертий кримінал — від корисливих злочинів до поширення наркотиків, зброї й проституції; сепаративні тенденції, що набувають форми воєнного протистояння; побутове хуліганство та адміністративні правопорушення. Внаслідок ментальних атак стають виразними і особиста безвідповідальність людей щодо виконання громадянських обов'язків, і зневага до інтересів держави.

Комерційні тенденції та спрямування, особливо у сфері медіа, кіно, літератури, реклами до виробництва "гарячої" продукції, розрахованої на природні тваринні інстинкти, а не на духовні почуття споживачів, введення в розмовну мову чужорідних слів і термінів розмивають у свідомості звичні мислеобрази та створюють умови для сприятливого поширення смертельного ментального вірусу. Посилення саме цих тенденцій у суспільстві є одним із завдань ментального тероризму як образу дії, що руйнує основи соціального співіснування.

Ментальний геноцид — стратегічна мета, а ментальний тероризм — сукупність тактичних методів і засобів її досягнення. Мета передбачає знищення духовного стрижня держави, на якому тримається і політика, і економіка, і обороноздатність. Неспроможна захистити себе країна перетворюється на *територію*, яка містить вуглеводневу сировину, універсальні енергоносії, корисні копалини, запаси чистої води, землю, а також дешеву робочу силу — громадян, але вже не суверенної країни, а поневоленого населення великої території, що входить у сферу чужих інтересів.

Тактично ці образи, знищуючи моральні принципи й духовні засади, впроваджуються через усі наявні у сторони-агресора масові комунікаційні канали: від інтернет-сайтів до широкоформатних кіноекранів, від газет і журналів до рейтингових радіо- і телепрограм. Потрібний інформаційний складник (в одних випадках цілеспрямовано, в інших — неусвідомлено) закладається чи вже міститься у трансльованому матеріалі.

Утім, не слід бачити в ко жій о о б, відповідальній за трансляцію чи публікацію, агента ворожих спецслужб. Це такі самі люди, як і споживачі інформаційного продукту. Тиражуючи негатив, вони також стають його жертвами. Комерційний бік діяльності медіа, радіо- або телеканалу насамперед диктує мету отримання прибутку, а особисті потреби медіаперсонажів в самолюбіванні й прагненні бути "оригінальни-

ми" та "рейтинговими", а отже й комерційними, штовхають їх на угоди не лише із замовниками, а й із загальноприйнятою мораллю.

Не варто дивуватися реакції суспільства на ментальні дослідження журналістської спільноти — це і є результат сучасної роботи ментального геноциду. Ступінь ураження від цієї загрози складно прогнозувати, її можна лише фіксувати у фактах невмотивованого насильства чи вибухах соціальної напруженості (марші, пікети, збори, маніфестації, акції тощо).

Об'єктом ментальної атаки є як індивідуальна, так і масова свідомість, безпека якої потребує від країни не лише своєчасної й усвідомленої консолідації інтелектуальних зусиль, а й проведення масштабних заходів, спрямованих на захист внутрішнього духовного світу кожного громадянина й українського суспільства загалом.

Ідеологія домінування насильства над доброчесністю, цинізму над духовністю, гламурного надспоживання й розбещеності, безкарності й вседозволеності, потрапляючи в сприятливе середовище, закріплюється в неадаптованій до захисту від такої дії свідомості масового споживача цих інформаційних посилянь. Особливо беззахисна щодо них молодь, яка не має стійкого світогляду й сформованих моральних принципів. За зовнішньою дією виникає внутрішнє сприятливе середовище для поширення потрібних мислеобразів, і ментальний геноцид починає працювати зсередини, руйнуючи культурну спільність її власними негативними ресурсами.

Корупція та кримінал, аморальність і цинізм, брак ощадливості до національної спадщини й продаж державних секретів, предметів старовини й мистецтва, приниження всенародного надбання до рівня приватної власності — усі ці не властиві суспільству явища, що гармонійно розвиваються, є наслідком його ментального стану, нездатного надати об'єктивної оцінки тому, що відбувається. Саме на розгортання цих тенденцій і спрямовано ментальний тероризм.

Якщо визнати ментальний геноцид головною загрозою українському суспільству та розробити комплексні заходи протистояння, то багато завдань із забезпечення безпеки як кожної особи, так і всього суспільства можна розв'язати в короткі терміни з максимальною ефективністю.

Подальша історична доля народу України залежить від того, чи зуміє він на практиці виявити глибоку, міцну, результативну волю до створення незалежної держави, яка буде захищати інтереси корінної нації — українців. Критичне осмислення реальної ситуації, розуміння неприпустимості сучасного стану нашої держави по-

винно підштовхнути волю й енергію народу до позитивних змін, до переходу від "суспільства знищення" до "суспільства процвітання".

Криза — зброя

Виникнення криз сьогодні — глибоко закономірне явище. Приймаючи факт появи у ХХ ст. "антилюдуства", Вічного Рейху "нових кочівників", можемо переконатися, що саме економіка становить підґрунтя їхнього існування. Особливо комп'ютерно-спекулятивна економіка, яка націлена не на конструктивне створення й розвиток, а на виробництво криз.

Що таке кризи? Це найефективніший спосіб відібрати створене у виробників і привласнити. Такою є політика "нових кочівників" — здобувачів трофеїв. Звідси і їхня психологія: ми — найрозумніші та найхитріші, ми — боги, а інші — тварини.

Раніше "нових кочівників" було не так багато, принаймні підтримувалася рівновага між творцями та грабіжниками. Але у ХХ ст. баланс порушився, і перевагу здобули ті, хто дивиться на людство і на весь світ як на здобич. І тепер нова раса "чужих" постала в усій красі. Вона інтернаціональна й розмовляє багатьма мовами, оскільки домінує у багатьох країнах. Вона давно стала величезним міжнародним клубом, а правителям цих країн насправді байдуже і до народу, і до держави. Скрізь спостерігаємо один і той самий сценарій.

До влади приходять мерзотники, які оголошують курс на реформи, приватизацію, "відкритість" і боротьбу з тоталітаризмом. Реформи скрізь здійснюють за однаковим шаблоном "колоніального лібералізму за МВФ", після чого держави втрачають ресурси, науку та промисловість, а армія нужденних і знедолених зростає. Колись радісні міста стають сповнені злістю, відчаєм і розпустою. І скрізь панівні "еліти" вигрібають із бюджетів своїх країн мільярди доларів, спрямовують їх у західні банки, а отже, зміцнюють потужність всеосяжних транснаціональних корпорацій (ТНК).

Розорена Аргентина, що колись була провідною країною Латинської Америки. Несчасна Бразилія, де загони нелюдів відстрілюють безпритульних дітей. Мерзенний Таїланд, де на поталу сексуальним маніякам віддають мало не немовлят. Залиті кров'ю Югославія, Лівія, Сирія, Україна. Скрізь одне й те саме.

Скрізь бачимо "нові еліти", які щебечуть стандартизованою американо-англійською мовою, мають мільйонні рахунки за кордоном, власні острівці однакового "світу обраних": одні й ті

самі п'ятизіркові готелі, одні й ті самі ресторани й клуби, тенісні корти й роваги. Чи то в Києві, чи у Вашингтоні, чи в Буенос-Айресі.

Істоти "раси мисливців" показово людинолюбні, виховані та ввічливі, добре одягнені, але крізь зовнішню вишуканість визирають огидні, напівсобачі пики гоблінів. Вони лицеміряють, щодня ведуть мову про свободу й мир у світі, але будь-якої миті готові влаштувати різанину одного народу іншим чи бомбардування цілих країн.

Життя нових "еліт" сповнене задоволень, вони дбають про здоров'я, часто не вживають алкоголь і не палять, адже прагнуть якомога довше насолоджуватися своїм привілейованим становищем. Вони ухвалюють закон, який забороняє палити цигарки, однак іншим законом надають дозвіл на статевий зв'язок із дітьми, старшими за 14 років, адже самі хочуть тішитися з хлопчиками і дівчатками у фешенебельних клубах.

Вони ухвалюють закон про те, що бідним коровам і бичкам слід обов'язково вводити знеболювальне перед тим, як їх заріжуть, аби тварини не мучилися і все відбувалося "гуманно", проте ладні роками не помічати того, як озвірілі бандити вирізають цілі народи, як це було з сербами, лівійцями, сирійцями.

"Неокочівники" отруюють усе навколо себе духом полювання на людей, грабунку й нестримної гонитви за насолодами. Наш час став епохою сплеску сатанізму, "чорної літератури" й демонічного кіно. Патологічно зросла кількість гомосексуалістів, і тепер здається, що нормальні люди перетворилися на пригноблену меншість, що на Заході немає більшої турботи, аніж про "блакитних" і "рожевих"⁴.

Скандали із розбещенням малолітніх постійно вибухають у різних країнах, задоволення, яких прагнуть "еліти", стають дедалі вишуканішими й аморальнішими. І паралельно дедалі більше народів повстають один проти одного, щоб знищити сусіда й загарбати його власність — надра, ліси, води, а потім продавати ці ресурси ТНК, отримуючи долари, долари й ще раз долари. І цей процес нескінченний.

"Неокочівники" — люди особливого сорту

Немає нічого дивного, що лави "неокочівників" поповнюють "люди" особливого сорту, поміж яких чимало неповноцінних, виродженців, садистів, імпотентів, шизофреніків, патологічних брехунів, маніяків і злодіїв. Гостро усвідомлюючи відмінність із нормальними людьми, вони

⁴ Сенченко М., Сенченко О. Мас-медіа, піар як засоби маніпуляції. Київ: Ліра-К, 2022. 200 с.

їх люто ненавидять. А сучасна економічна наука дає їм змогу знищувати решту людства, отримуючи від цього садистську насолоду. Сформувався "антилюдство" — найстрашніший ворог гармонійного й морального суспільства.

Де гарантії, що внаслідок Четвертої латентної світової війни не відродиться класичне рабство: наглядач із нагайкою і зброєю примушує працювати "тварин, які говорять? Так, цілком ймовірно, що людство ще може побачити повернення цього суспільного ладу. У результаті глобалізації у США створюватиметься багатоповверховий світ із багатоповислою економікою. На його верхівці — надсучасні комп'ютери, генна інженерія, високі гуманітарні технології, а внизу — найпримітивніша техніка й жахливе життя. У "депресивних" країнах, в осколках, на які розіб'ють багато нинішніх держав.

Не вірите? Ринкова, капіталістична економіка багато разів демонструвала приклади поєднання високорозвиненої промисловості та сучасних технологій із рабовласництвом. Наприклад, у 1995 р. нафтовий гігант "Тоталь" уклав угоду з військовою диктатурою в Бірмі, за якою обидві сторони мали добувати природний газ і транспортувати його газопроводом. Правителі Бірми залучили до проєкту тисячі підданих, примушуючи будувати дороги та військові бази уздовж трубопроводу, який прокладали в джунглях. Тих, хто не хотів працювати задарма, катували й навіть убивали⁵.

А випадок з Україною 1990-х рр., коли мільйони людей були вимушені роками працювати, майже не отримуючи зарплати? Це теж рабство. А скільки безхатченків потрапили в рабство до фермерів чи власників підпільних виробництв? А хіба не використовують дармову силу злидених наркоманів, готових працювати заради порції "дури"?

У західному світі є безліч релігійних сект, які успішно використовують працю своїх членів, не сплачуючи ані копійки. Ще в 1980-ті рр. гриміли процеси викриття "Церкви Муна", парафіяни якої працювали на боса без вихідних, з подовженим робочим днем та ще й віддавали секті більшу частину зарплатні. При цьому Мун мав у розпорядженні цілу імперію — з виробництвом зброї, електроніки та навіть із риболовецьким флотом.

Нарешті, згадаємо приклад гітлерівського Рейху, що продавав німецьким промисловцям

рабів-ув'язнених, котрі збирали навіть балістичні ракети Фау-2. У той самий період американські хімічні компанії використовували рабську працю збирачів каучуку в Бразилії. Якщо уважніше вивчати історію Другої світової війни, стає очевидним, що в тому зловісному протистоянні вже виявлялися ознаки глобалізації світу ХХІ ст.

У новому світовому ладі, що народжується, класична рабська праця стане поширеною у країнах третього світу — постачальниках сировинних ресурсів. Зрозуміло, що Україні відводять лише сировинну роль. І на Заході, до речі, багато хто упевнений, що назва "слов'янин" походить від "slave", "sclav" — "раб". Релігією світу глобалізації стає найвища прибутковість. Якщо праця раба в певних галузях чи сегментах світової економіки виявиться рентабельнішою за працю найманого робітника, то рабство відродиться.

Історія світу спіралеподібна: рабство зникає, змінюється найманою працею, але потім знову повертається на новому технологічному рівні. Рабство буде і у світі глобалізації, проте на більшість людей навряд чи чекає доля хазяїна.

Рентабельне та нерентабельне населення

З психології "нових кочівників" впливає і їхнє ставлення до процесів громадського відтворення. Оскільки це плем'я здатне лише відбирати та споживати, то наслідком такої влади стає руйнування вже створеного. "Кочівники" навіть не можуть зберегти награваного: усе, що потрапляє до їхніх рук, використовується до повного руйнування. Економіка й фінанси були винятковою зброєю латентної війни.

Зброєю Четвертої світової війни є безпосереднє знищення процесів громадського відтворення й розвитку для всіх членів суспільства. Сильні виживають, а слабкі гинуть. Навіщо потрібні цілеспрямовані зусилля та інвестиції в "зайві" відтворення та розвиток?

Інвестиції у громадське відтворення нині є несумірно малими порівняно з тими, що потрібні для досягнення попередньої якості життя. Звідси з'являється й економічне зростання за рахунок зростання соціального, а деградація соціуму живить грошима економічні "успіхи" бездарних економістів і чиновників.

Якщо є дві категорії населення — рентабельне й нерентабельне, то навіщо відтворювати нерентабельне? Проте і для рентабельної частини теж не треба розробляти механізмів відтворення, оскільки вона спроможна про себе потурбуватися й здійснити відтворення.

⁵ Коллон М. Нефть, PR, війна. Москва : Крымский мост, 2002. С. 155.

Про те, що ліберальні економісти кінця ХХ ст. — лише витончені людоджери й людиноненависники, про те, що вони вважають за краще боротися з бідністю, вбиваючи бідних, про те, що вони давно повторюють досвід гітлерівців на окупованих територіях, говорять давно. Більшість людей у це не вірять, а даремно.

Наприклад, спеціальна державна комісія в Перу звинуватила колишнього президента Фухіморі в тому, що за його правління у 1996—2000 рр. обманом піддали стерилізації 215 тис. жінок і 16 тис. чоловіків із бідних районів країни. Згідно із секретними директивами президента-реформатора виявилось, що лікарі переконували людей у потребі стерилізації за медичними показаннями. Іноді вдавалися до шантажу й погроз: не хочеш іти на операцію — сплатиш великі штрафи чи позбудешся права на медичну допомогу.

Прикладів ліберального геноциду достатньо. Чому в 1992 р. у Сомалі стався страшний голод, а потім країна розвалилася? Напередодні влада взяла кредит у МВФ і виконала всі його рекомендації. Внаслідок економії бюджетних коштів державна ветеринарія занепала, а хвороби викосили худобу.

Окремі люди, ймовірно, думають, що належать до рентабельної частини населення, а тому й бояться нічого. Проте в системі координат нового світового ладу щоразу потрібно доводити свою рентабельність! Ставши рентабельним, через деякий час населення знову починає розширюватися на тих, хто може демонструвати стійку рентабельність, і на тих, хто не здатний "метушитися на ниві заробляння засобів". Чергове зайве населення, що виділилося, потрібно буде знову вилучати в "гуманний" спосіб. І так — нескінченно довго. Природа людини така, що вона не зможе самостійно перетворитися на економічну худобу, а тому штучний відбір на рентабельних і нерентабельних доведеться здійснювати знову й знову.

У світі, де домінує одна світова держава, рентабельним виявляється винятково те населення, яке вибирає (цілком вільно й гуманно, усвідомлено!) пропоновані нею норми раціональності й у такий спосіб стає homo economicus. Тобто у цьому світі має вижити лише той, хто обере американські стандарти й уявлення про життя"⁶.

Отже, Четверта світова війна — це система послідовних операцій зі знищення нерентабельного населення "гуманними" методами.

Висновок

В яке питання порушеної проблеми ми не заглибимося, скрізь знайдемо лінію фронту Четвертої світової війни, яка пролягає через усі країни. Стикаються в битві люди й нелюди, творці й грабіжники. І економіка — не виняток.

Наша планета постала перед загрозою виснаження ресурсів та екологічної катастрофи. І в цій ситуації творці закликають: слід виробити новий спосіб життя, перейти на недефективні технології та інвестувати більше засобів у розвиток людей, в науку та освіту. Створити нову цивілізацію, нарешті!

Проте панівні позиції у світі захопили інші "мислителі-економісти" — послідовники Мальтуса, соціал-дарвіністи та неоліберали, посіпаки "Вічного Рейху". У прихованій формі вони навчають: змінити нинішній порядок неможливо, немає принципово нових технологій і стилів життя. Реформи та інші "справжні структурні перетворення", якщо вірити "неокочевникам-людоджерам", у межах цієї позиції проводять не для того, щоб розвивати промисловість, а щоб ліквідувати "зайве", "недоброякісне" населення.

Така позиція — це людиноненависництво. Між двома описаними тенденціями неминуча жорстока сутичка, і ми в ній виступаємо на боці творців. Ідеологія ж розподілу населення на "рентабельних" і "нерентабельних" — це ідеологія "Вічного Рейху", що веде війну проти людства.

Ми можемо перемогти. Ми віримо в те, що інвестиції в науку окупляться, хай і через чверть сторіччя. Ми дізнаємося про технології та винаходи, які не хочуть помічати ті, хто при владі, але які розвивають промисловість і підвищують якість життя населення загалом і кожної без винятку людини зокрема. З цього погляду негуманно й, власне, неможливо ставити питання про "неякісне населення" й "людські ресурси", оскільки, по-перше, люди створені не урядами і навіть не лише своїми батьками, а тому не є ресурсом; по-друге, так зване "неефективне населення" є прямим наслідком неефективного управління країною.

На наш погляд, "нерентабельним" є не населення країн, а їхня керівна "еліта". І доцільніше змінити "еліту", ніж відправляти на цвинтар мільйони людей.

(Далі буде)

Надійшла до редакції 17 липня 2024 року

⁶ Сенченко М., Сенченко О. Мас-медіа, піар як засоби маніпуляції. Київ: Ліра-К, 2022. 200 с.